

7.

V Ení- te, exsultémus Dómino, iu-bi-lémus De-o,

sa-lu-tá-ri no-stro. Præ-occu-pémus fá-ci- em e-ius in con-
fessi- ó- ne, et in psalmis iu-bi- lémus e- i.

Quó- ni- am De-us magnus Dóminus, et rex magnus super

omnes de- os. Quóni- am non repéllet Dóminus plebem

su-am, qui- a in manu e-ius sunt omnes fi-nes ter- ræ,

et al-ti-tú-di-nes mónti- um i-pse cónspi-cit.

Quó- ni- am ipsí- us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-

ri-dam fundavé-runt manus e- ius. Ve-ní- te, ado-rémus,

et pro-ci-dámus ante De- um, plo-rémus co-ram Dómino,

qui fe-cit nos, qui- a ipse est Dóminus, De-us no- ster,

nos au-tem pópu-lus e-ius, et oves páscu- æ e-ius.

Hó- di- e, si vo-cem e-ius audi- é-ri-tis: «No-lí-te obdu-

rá-re corda ve-stra, si-cut in exa-cerba-ti- óne se-cúndum

di- em tenta-ti- ónis in de-sérto: u-bi tentavé-runt me pa-

tres ve- stri: pro-ba- vé-runt et vi-dé-runt ó- pe-ra me-

a.

Quadra-gín- ta annis pró-ximus fu- i gene-ra-ti- óni hu- ic,

et di-xi: Semper hi errant cor-de. Ipsi ve-ro non cogno-

vé-runt vi- as me- as: qui-bus iu-rá-vi in i-ra me- a:

Si intro- í-bunt in réqui- em me- am.»

Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto. Si-cut

e-rat in princí-pi- o, et nunc, et sem- per, et in sácu-la-

sæ-cu- ló-rum. Amen.